

med en bestemt Sum, og derfra skulde de igjen udbetales til Præsterne, akkurat paa samme Maade, som det tidligere har været Tilfældet. Tienden skulde, istedetfor at gaa direkte fra de Tiendeydende til Præsten, gaa ind i Statskassen og skulde gaa ud akkurat paa samme Maade som tidligere. Den høitærede Finantsminister har jo allerede fremhævet, hvilke administrative Banstueligheder og hvilke administrative Uregelmaessigheder dette vilde medføre. Dersom man altsaa ikke havde nogen særlig Hensigt med disse Penge, vilde det i og for sig slet ikke være Andet, end at man gik en Omvei med Erlæggelsen af Betalingen. Nu har det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds sagt, at Forslaget ikke havde nogen finantfiel Betydning. Det er ganske rigtigt, det har ikke nogen finantfiel Betydning paa Lønningerne, men det kan dog have nogen finantfiel Betydning, idet det medfører et byrdefuldt Ansvar, og et Ansvar bliver kun en Udgift istedetfor, at det Mødsatte bliver Tilfældet. Men det ærede Medlem siger, at det med Tiden vil kunne faa finantfiel Betydning; dette vil imidlertid ikke ske, dersom der ikke vedtages en forandret Lov om Geistlighedens Lønning. Naar Tienderne nu skulde gaa ind i Statskassen og udbetales akkurat som hidtil, kan Sagen ikke faa nogen finantfiel Betydning, førend der kommer en anden Bestemmelse om Geistlighedens Lønning. Jeg beder ærede Medlemmer lægge Mærke til, at naar Tienderne indbetales i Statskassen og derfra udbetales til Præsterne, paatager Statskassen sig et Ansvar, idet den maa indestaa for, at de Tiender, der skulde ydes, ogsaa virkelig komme tilstede. Men Tanken om at optage dette Vædringsforslag paa Finantsloven har en anden Betydning, som ogsaa er bleven fremsat af det ærede Medlem, der har stillet det, idet det skulde være stillet saaledes, for at bane Veien for en Lov om Geistlighedens Lønning. Dersom man ikke havde et saadant Formaal, at man vilde stræbe at faa indført andre Lønningssystemer for Geistligheden, vilde der ikke være den Grund for de ærede Forslagsstillere til at faa Forslaget optaget paa Finantsloven, som der er. Nu skal jeg bede ærede Medlemmer lægge Mærke

til, at den ærede Formand i Finantsudvalget udtrykte sig, som om dette var et lille Skridt, man vil gaa, men dette lille Skridt gaar ud paa, at samtlige Tiender skulde indbetales i Statskassen. Nu foreligger der et Lovforslag for Thinget om Geistlighedens Lønning, der er vedtaget her i Thinget ved 2den Behandling, og det er den sidste Form, hvori vi have det. I dette Lovforslags § 1 hedder det: „Under Statens Finanter skulde ved indtrædende Ledighed osv. . . Tienderne indbetales i Statskassen“, og det samme er Tilfældet med Bispetienderne, som der staar senere i samme Paragraf. Det er klart, at dette Lovforslags Mening, saaledes som det er vedtaget af dette Thing, er, at Tienderne, efterhaanden som de blive ledige, skulde indbetales i Statskassen, altsaa med en mere eller mindre langsom Fremadskriden, hvorved Præsterne efterhaanden blive satte paa fast Lønning. Dette er klart; men hvad det ærede Mindretal her har forelagt, paa eengang at optage samtlige Tiender og lade dem løbe ind i Statskassen, det kan jeg ikke forstaa, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds kan kalde et lille Skridt, det forekommer mig netop at være et meget stort Skridt i Forhold til, hvad der tilsigtes ved det Lovforslag, som foreligger og som er vedtaget ved 2den Behandling af det høitærede Things Flertal. Men, som jeg anførte, det er blevet udtalt, at dette Vædringsforslag er stillet for at bane Veien for det Lovforslag, som vi have til Behandling om Geistlighedens Lønning. Uden dette vilde det sandsynligvis ikke være fremkommet; thi naar den ærede Forslagsstiller sagde, at det ikke tidligere er blevet vedtaget her af Hensigtsmaessigheds-hensyn, vilde de samme Hensigtsmaessigheds-hensyn være tilstede nu, maaste endogsaa i mødsat Retning, saa at af Hensigtsmaessigheds-hensyn burde man ikke vedtage dette Vædringsforslag. Saalænge det andet Lovforslag endnu er til Behandling, kunne vi ikke vide, hvilket Resultat der vil komme ud af det; dersom det bliver vedtaget under en saadan Form, at Tienden efterhaanden hurtigere eller langsommere, hvad det nu bliver, vil indflyde i Statskassen, saa vil den